

Sfânta Treime
Nașterea Sf. Proroc Ioan Botezătorul (Sânzienele sau Drăgaica)
Sfânta Vecernie a plecării genunchilor
Duminica Rusaliilor seara, 24 iunie 2024

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

(Dacă Vecernia se face imediat după Sfânta Liturghie, **fără pauză**, se merge la „Veniți să ne închinăm...”)

[Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.]

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce

umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătați, dar întorcându-ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare cu cereri speciale

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

- **Preotul:** Pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă darul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce-și pleacă înaintea Domnului inimile și genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru ca să fim întăriți noi spre plinirea bunăvoinței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce au trebuință de ajutor de la Dânsul, Domnului să ne rugăm.

- **Strana:** Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (ecfonis): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 4-lea (glasul Stihirilor)*

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vârșă-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihirile, pe 8

Stihiri idiomele, din Penticostar, glasul al 4-lea

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!
(*Psalm 129: 1*)

Lucruri preaminunate au văzut astăzi toate neamurile, în cetatea lui David, când Duhul Sfânt S-a pogorât în limbi de foc, precum a spus Luca, de Dumnezeu-grăitorul. Că zice: Adunați fiind ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede, și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. (*Psalm 129: 2*)

Duhul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ci pururea cu Tatăl și cu Fiul este unit și împreună socotit. Viață și de viață făcător; Lumină și de lumină dătător; Binele însuși și Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se cunoaște și Fiul Se preaslăvește, și de toți se știe: O putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. (*Psalm 129: 3-4*)

Duhul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea. Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin Care toți prorocii și dumnezeieștii apostoli, împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită priveliște, foc care se împarte spre dăruirea de haruri.

Stihiri idiomele, din Penticostar, glasul al 4-lea

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădărdit-a sufletul meu în Domnul. (*Psalm 129: 5-6*)

Dezlegat-a tăcerea lui Zaharia Ioan născându-se, că nu se cădea să tacă tatăl, venind glasul; ci precum limba ceea ce nu crezuse mai înainte a legat-o, așa arătându-se a dat părintelui său dezlegare; căruia și bine s-a vestit și s-a născut glasul Cuvântului și Mergătorul înaintea Luminii, care se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădărduiască Israel spre Domnul. (*Psalm 129: 6*)

Astăzi glasul Cuvântului, glasul părintesc cel oprit pentru necredință îl dezleagă, și arată bună rodirea de fii ai Bisericii, dezlegând legătura nerodirii maicii sale; sfeșnicul Luminii înainte merge, raza Soarelui dreptății vestește venirea Lui, spre înnoirea tuturor, și mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. *(Psalm 129: 7-8)*

Cuvântul lui Dumnezeu vrând să se nască din Fecioară, Îngerul din coapse sterpe a ieșit, cel mai mare între cei născuți din femei și cel mai presus de proroci, că se cădea să fie preamărite începăturile dumnezeieștilor lucruri, nașterea afară de vârstă, și zămisirea fără sămânță; Cel ce faci minuni spre mântuirea noastră, slavă Ție!

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. *(Psalm 116: 1)*

Arătat-u-s-a astăzi marele Înaintemergător din pântecel cel neroditor al Elisabetei ieșind, Prorocul cel mai mare decât toți prorocii, căci altul nu este nici nu s-a sculat; că Înaintemergătorului, adică sfeșnicului, Lumina cea prealuminată a urmat, și Cuvântul, glasului, și Mirele, aducătorului de mireasă, cel ce a gătit popor ales, și mai înainte l-a curățit întru Duhul prin apă; odrasla lui Zaharia și creșterea cea preabună a pustiei, propovăduitorul pocăinței, curățirea greșelilor, care a binevestit celor din iad învierea morților, și se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. *(Psalm 116: 2)*

Proroc și Înaintemergător lui Hristos, din pântecel te-ai arătat loane Botezătorule, săltând și bucurându-te în pântecel maicii tale, văzând pe Împărăteasa venind la slujnică, pe cea ce purta pe Cel fără de ani, pe Cel din Tată fără de mamă, și la tine cel ce ai răsărit din cea stearpă și din bătrân, după făgăduințe. Pe Acela roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Nașterii Botezătorului, glasul al 6-lea

Astăzi sfeșnicul luminii, pregătește cale înaintea venirii Cuvântului lui Dumnezeu, ca o stea luminoasă; astăzi limba lui Zaharia, care se deprinsese cu tăcerea, s-a limpezit, îngerul poruncind, că se cădea așa tatălui să nu păzească tăcerea, când din pântecel sterp a ieșit glasul care avea să vestească mântuirea a toată lumea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a Praznicului, glasul al 6-lea

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te

sălășluiește întru noi și ne curățeste pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre. *(se încheie melodios)*

Vohodul

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisus Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul mare

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: *(cântă pe glasul al 7-lea, Psalm 76: 13, 14, 11, 10)*

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta.

Cine este Dumnezeu...

Stih 2: Adusu-mi-am aminte de lucrările Domnului; și-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

Cine este Dumnezeu...

Stih 3: Și am zis: acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea săvârșită de dreapta Celui Preaînalt.

Cine este Dumnezeu...

Strana I (sau Preotul): Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru?

Strana II: Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Paremii ale Nașterii Botezătorului (din Minei)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(17, 15 și urm.)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Zis-a Domnul Dumnezeu lui Avraam: „Pe Sarai, femeia ta, să nu o mai numești Sarai, ci Sarra să-i fie numele. Și o voi binecuvânta și-ți voi da din ea un fiu; o voi binecuvânta și va fi mamă de popoare și regi peste popoare se vor ridica dintr-însa”. Avraam a căzut atunci cu fața la pământ și a râs, zicând în sine: „E cu puțință oare să mai aibă fiu cel de o sută de ani? Și Sarra cea de nouăzeci de ani e cu puțință oare să mai nască?” Apoi a mai zis Avraam către Domnul: „O, Doamne, măcar Ismael să trăiască înaintea Ta!” Iar Dumnezeu a răspuns lui Avraam: „Adevărat, însăși Sarra, femeia ta, îți va naște un fiu și-i vei pune numele Isaac și Eu voi încheia cu el legământul Meu, legământ veșnic: să-i fiu Dumnezeu lui și urmașilor lui”. Avraam și Sarra însă erau bătrâni, înaintați în vârstă; și a râs Sarra în sine și și-a zis: „Să mai am eu oare această mângâiere acum, când am îmbătrânit și când e bătrân și stăpânul meu?” Atunci a zis Domnul către Avraam: „Pentru ce a râs Sarra în sine și a zis: «Oare cu adevărat voi naște, bătrână cum sunt?» Este oare ceva cu neputință la Dumnezeu? La anul pe vremea aceasta am să vin pe la tine și Sarra va avea un fiu!” Apoi a căutat Domnul spre Sarra, cum îi spusese și i-a făcut Domnul Sarrei cum îi făgăduise. Și a zămislit Sarra și a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea arătată de Dumnezeu. Și a pus Avraam fiului său, pe care i-l născuse Sarra, numele Isaac. Și Avraam a tăiat împrejur pe Isaac, fiul său, în ziua a opta, cum îi poruncise Dumnezeu. Avraam însă era de o sută de ani, când i s-a născut Isaac, fiul său. Iar Sarra a zis: „Râs mi-a pricinuit mie Dumnezeu, că oricine va auzi aceasta, va râde!» Și apoi a adăugat: „Cine ar fi putut spune lui Avraam că Sarra va hrăni prunc la sânul său? Și totuși i-am născut fiu la bătrânețele sale!” Și crescând copilul, a fost înțărcat. Iar Avraam a făcut ospăț mare în ziua în care a fost înțărcat Isaac, fiul său. *(se încheie melodios)*

Paremia a doua

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Judecători, citire!

(13, 2 și următoarele)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

În zilele acelea, fost-a un om din Țora, din seminția lui Dan, cu numele Manoe și femeia lui era stearpă și nu naștea. Odată însă s-a arătat îngerul Domnului femeii și i-a zis: „Iată, tu ești stearpă și nu naști; dar vei zămisli și vei naște fiu. Păzește-te dar, să nu bei vin, nici sicheră și nimic necurat să nu mănânci; că, iată, ai să zămislești și ai să naști un fiu; și nu se va atinge briciul de capul lui,

pentru că pruncul acesta va fi chiar din pântecele mamei sale nazireu al lui Dumnezeu”. Și a venit femeia și a spus bărbatului său, zicând: „A venit la mine un om al lui Dumnezeu, a cărui înfățișare era ca înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, foarte luminos; nici eu nu l-am întrebat de unde este și nici el nu mi-a spus, dar mi-a zis: «Iată, ai să zămislești și ai să naști un fiu; așadar să nu bei vin și sicheră și să nu mănânci nimic necurat, căci copilul chiar din pântecele mamei și până la moarte va fi nazireu al lui Dumnezeu»”. Atunci Manoe s-a rugat Domnului și a zis: „Doamne, fă să vină iarăși pe la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis Tu, și să ne învețe ce să facem cu copilul care se va naște!” Și a venit îngerul la Manoe și i-a zis: „Să se păzească el de toate cele ce am spus eu femeii; să nu mănânce nimic din câte rodește vița de vie; să nu bea vin, nici sicheră și să nu mănânce nimic necurat și să păzească toate câte i-am poruncit ei”. Și a zis Manoe către îngerul Domnului: „Cum îți este numele? Ca să te mărim, când se va împlini cuvântul tău”. Zis-a îngerul către el: „La ce mă întrebi tu de numele meu? Că el este minunat”. Și s-a făcut nevăzut îngerul Domnului de la fața lui Manoe și a femeii lui. *(se încheie melodios)*

Paremia a treia

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Prorocia lui Isaia, citire!

(40, 1 și următoarele)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Acestea zice Domnul: „Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu. Dați curaj Ierusalimului și strigați-i că munca de rob a luat sfârșit, fărădelegea sa a fost ispășită și că a luat pedeapsă îndoită din mâna Domnului pentru păcatele sale”. Un glas strigă: „În pustiu gătiți calea Domnului, drepte faceți în loc neumblat cărările Dumnezeului nostru. Toată valea să se umple și tot muntele și dealul să se plece; și să fie cele strâmbe, drepte, și cele colțuroase, căi netede. Și se va arăta slava Domnului și tot trupul o va vedea căci gura Domnului a grăit”. „Suie-te în munte înalt, cel ce binevestești Ierusalimului, ridică glasul tău cu putere, cel ce propovăduiești Ierusalimului, înalță glasul și nu te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voi auzi pe Dumnezeul lui Israel și nu-i voi lăsa pe ei. Ci voi deschide din munți izvoare și prin mijlocul câmpiilor fântâni și voi preface pustiul în bălți, și pământul cel însetoșat în izvoare de ape. Veselească-se cerul deasupra, și norii să roueze dreptate, să răsară pământul și să încolțească, milă și dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneți, și faceți să se audă

aceasta până la marginile pământului! Ziceți: «Că a mântuit Domnul pe sluga Sa Iacov, și de vor însetoșa în pustie, scoate-va lor apă din piatră». Veselește-te, cea stearpă, cea care nu naști, glăsuiește și strigă cea care nu aveai durere. Că mai mulți sunt fiii pustiei, decât ai celei ce are bărbat”. (*se încheie melodios*)

Rugăciunile plecării genunchilor

Preotul: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Și noi plecând genunchii la pământ, preotul citește dintre sfintele uși, îngenuncheat pe ramuri de tei sau de nuc, rugăciunile ce urmează, cu glas mare, în auzul tuturor:

RUGĂCIUNEA ÎNTÂIA: Doamne, Cel ce ești preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele zidite în ele; Care plinești cererile, mai înainte de cerere; Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, Stăpâne, lubitorule de oameni, Părintele Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din pururea Fecioara Maria, Preaslăvita Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învățând, iar mai pe urmă și cu fapte arătând, când a răbdat patima Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriților și păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, să-Ți aducem rugăciuni, cu capetele și cu genunchii plecați, pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale credincioșilor. Însuși, mult-Milostive și lubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, Dumnezeule și Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, Care a șezut peste fiecare dintr-înșii, și s-au umplut toți de harul Lui cel neîmputinat, și au grăit într-alte limbi mărețiile Tale și au prorocit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ție, și adu-Ți aminte de noi, smeriții și osândiții, și alungă robia sufletelor noastre, Cel ce cu milostivirea Ta mijlocești pentru noi. Primește-ne pe noi, care cădem înaintea Ta și grăim: Greșit-am! Înaintea Ta suntem puși din pântecul maicii noastre; Tu ești Dumnezeul nostru. Dar, pentru că s-au scurs în zădărnice zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău, și ne aflăm lipsiți de toată apărarea. Totuși, nădăjduind în îndurările Tale, grăim către Tine: Păcatele tineretilor și ale neștiinței noastre nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre, curățește-ne. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine și caută spre noi cu bunăvoință și cu har. Cumpănește fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înaintea și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătaea Ta. Izbăvește-ne pe noi de tirania diavolului. Întărește viața noastră cu poruncile Tale cele sfinte și sfințitoare. Înger credincios păzitor pune poporului Tău și pe toți ne adună întru împărăția Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor și nouă păcatele. Curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meșteșugurile vrăjmașului cele împotriva noastră.

[**Preotul:** Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.]

Apoi Preotul citește

RUGĂCIUNEA A DOUA: Bindecuvântat ești, Doamne, Stăpâne Atotțiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai făcut-o să lucească cu sclipiri de foc; Care ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea zilei și să ne apropiem de începutul nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a întregului Tău popor, și ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptății Tale. Îngrădește-ne pe noi cu adevărul Tău; păzește-ne pe noi cu puterea Ta; mântuiește-ne pe noi de toată primejdia și de tot vicleșugul celui potrivnic; și ne

dăruiește nouă și această seară, cu noaptea ce vine și toate zilele vieții noastre, desăvârșită, sfântă, cu pace, fără de păcat, fără sminteală, fără nălucire; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pentru ale Tuturor Sfinților, care din veac Ți-au plăcut Ție.

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni; pentru cărmuitorii țării noastre...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Aici pot fi introduse ectenii speciale.)

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea, așteptând de la Tine mare și multă milă.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Preotul zice Rugăciunea cererii stăruitoare: Doamne, Dumnezeul nostru...)

Preotul (ecfonisul): Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Apoi Preotul citește

RUGĂCIUNEA A TREIA: Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care încă în această viață cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta, și darul Preasfântului Duh Îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis acest dar ucenicilor și apostolilor Tăi, și ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc primind cunoștința de Dumnezeu în a sa limbă și în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului și am scăpat din înșelăciune, ca dintr-un întuneric; și prin împărțirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus din fire, ne-am învățat a crede în Tine și ne-

am luminat a Te cuvânta pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt: O Dumnezeire, o Putere și o Stăpânire. Tu, dar, Cel ce ești raza Tatălui și chipul neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorul înțelepciunii și al harului, deschide-mi și mie păcătosului buzele și mă învață, cum se cuvine și pentru ce trebuie să mă rog. Căci Tu ești Cel ce știi mulțimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va covârși noianul acestora; că, iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în fața adâncului milei Tale. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea negrăită a înțelepciunii, Cel ce ești liman lin al celor cuprinși de valuri, și arată-mi calea pe care să merg. Dă gândurilor mele duhul înțelepciunii Tale; dăruiește nepriceperii mele duhul înțelegerii; adumbrește faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele și cu duh stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, cu Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednesc a împlini poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; și să nu mă lași ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricătioase ale lumii acesteia, ci întărește-mă să doresc câștigarea bunătăților celor viitoare, că Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veșnic cu Tine. Pentru aceasta, și eu, păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătății Tale: Câte am cerut, dă-mi mie spre mântuire. Așa, Doamne, Care ești dăruitor bun și bogat, dătător de toată facerea de bine, împlinește rugăciunea mea, căci Tu ești îndurător, miluitor, părtaș fără de păcat al trupului nostru și Te pleci cu iubire și milostivire spre cei ce-și pleacă la Tine genunchii, curățind păcatele noastre. Pentru aceasta dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfințește-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia și slujim. Nu știm să ne închinăm vreunui dumnezeu străin, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greșelile, primește rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă, tuturor, mână de ajutor. Primește rugăciunea tuturor ca o tămâie bine-primită, ce se înalță înaintea împărăției Tale celei preabune.

[Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.]

Apoi Preotul citește

RUGĂCIUNEA A PATRA: Doamne, Doamne, Care ne-ai izbăvit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, izbăvește-ne pe noi și de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și vremea nopții fără de prihană, neispitiți de rele; și ne izbăvește pe noi de toată tulburarea și îngrozirea ce ne vine de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și cugetelor noastre grijă de întrebarea ce ni se va face la Judecata cea înfricoșătoare și dreaptă. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară păcatul din mădularele noastre cele pământești; ca și în liniștea somnului să ne luminăm prin cugetarea la judecățile Tale. Depărtează de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare. Și ne scoală pe noi, la vremea rugăciunii, întăriți în credință și sporind în poruncile Tale.

Apoi Strana îndată citește

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bindecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bindecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Bindecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Bindecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Apoi Preotul citește

RUGĂCIUNEA A CINCEA: Doamne, Izvorule cel pururea izvorător de viață și de lumină Putere ziditoare, împreună-veșnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosință toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase, Dumnezeuul nostru; Care ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morții și încuietorii iadului, zdrobind mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ți spre junghiere trupul cel prea curat, neatins și neîntinat de nici un păcat; și prin această înfricoșătoare și negrăită jertfire ne-ai dăruit nouă viață de veci; Cel ce Te-ai pogorât în iad și ai sfărâmat încuietorii cele veșnice, și celor ce ședeau în întuneric le-ai arătat ieșire, iar pe șarpele cel din adânc, începătorul răutății, l-ai vânat cu înțeleaptă meșteșugire dumnezeiască și l-ai legat cu lanțurile întunericului în tartar și l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată în focul cel nestins și în întunericul cel mai din afară; Înțelepciunea Tatălui, Cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare Ajutător al celor năpăstuiți și ai luminat pe cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al slavei celei veșnice, Fiule iubit al Părintelui celui Preaînalt, Lumină veșnică din Lumina veșnică, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție: Odihnește sufletele robilor Țăi, ale părinților și fraților noștri, care au adormit mai înainte, și ale celorlalte rudenii după trup și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și facem acum pomenire, că stăpânirea Ta este peste toți și în mâna Ta ții toate marginile pământului. Stăpâne Atotțitorule, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor și al celui nemuritor și a toată firea omenească, care se zidește și iarăși se strică; Ziditorule al vieții și al morții, al trăirii celei de aici și al mutării celei de acolo; Cel ce măsoară anii celor vii și rânduiești ceasul morții; Care duci și scoți din iad; Cel ce legi în neputință și dezlegi în putere; Care tocmești cele de aici spre trebuință și orânduiești cu folos cele viitoare; Care ai însuflețit cu nădejdea învierii pe cei vătămați cu boldul morții, Însuți, Stăpâne al tuturor, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, Care și în această mai de pe urmă, mare și mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o ființă și pururea veșnice, nedespărțite și neamestecate Treimi, și ai vărsat pogorârea și venirea Sfântului și de viață Făcătorului Țău Duh, în chip de limbi de foc, peste Sfinții Țăi Apostoli; și punându-i pe ei vestitori ai credinței noastre celei creștinești, i-ai arătat mărturisitori și propovăduitori ai învățaturii celei adevărate despre Dumnezeu; Care și la acest praznic, cu totul desăvârșit și mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ținuți în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite ușurare și mângâiere celor cuprinși de întristări apăsătoare, auzi-ne pe noi, smeriții robii Țăi, care ne rugăm Ție, și odihnește sufletele robilor Țăi, celor mai dinainte adormiți, în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; așază sufletele lor în locașurile dreptilor și fă-i vrednici de pace și de iertare. Că nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, și nici cei din iad vor îndrăzni a-Ți aduce Ție mărturisire, ci noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm și aducem Ție rugăciuni de milostivire și jertfe pentru sufletele lor.

[Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.]

Apoi Preotul citește

RUGĂCIUNEA A ȘASEA: Doamne Dumnezeule, Cel mare și veșnic, Cel sfânt și iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm și în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Țăi, și ne dă nouă har, ca să-Ți aducem Ție, cu inimă înfrântă și smerită, slăvirea cea întreit sfântă și mulțumită pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna nouă. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și nu ne pierde pe noi pentru fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriții, ca, scăpând de întunericul păcatului, să umblăm în lumina dreptății și, înarmându-ne cu armele luminii, să viețuim nebântuiți de toată meșteșugirea vicleanului, și cu îndrăzneală să Te preamărim pentru toate, pe Tine, Unul, Dumnezeuul cel Adevărat și Iubitor de oameni, căci într-adevăr și cu dreptate este o mare taină a Ta, Stăpâne și Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a făpturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci. Ție îți mulțumim pentru toate: pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea nemincinoasă, ne arvinește nouă de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nesticăcioase, pe care fă ca să o dobândim, la a

doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și Începătorul învierii noastre și Judecătorul nemitarnic și iubitor de oameni pentru cele făcute în viață, Stăpân și Domn al răsplătirii; Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaș trupului și sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că Însuți fiind cercat prin cele pătimate, Te-ai făcut ajutor de bunăvoie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire. Primește deci, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe maici, pe frați, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rudenie și dintr-o seminție, și toate sufletele care au adormit mai înainte în nădejdea învierii și a vieții de veci; și așază sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți, prin îngerii Tăi cei luminați, în sfintele Tale locașuri, ridicând împreună și trupurile noastre, în ziua în care ai hotărât, după făgăduințele Tale cele sfinte și nemincinoase. Că nu este, Doamne, moarte, pentru robii Tăi, când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeule, ci mutare de la cele mai pline de întristare la cele mai bune și mai vesele, și odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii milostiv și nouă și acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, chiar de ar fi viața lui doar o singură zi. Că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără de păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care toți nădăjduim să dobândim milă și iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dezleagă, lasă și ne iartă nouă și acelora, căderile în păcate, cele cu voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele fără știință, cele arătate și cele ascunse, cele cu lucrul și cele cu gândul, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcărilor noastre. Și celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruiește-le izbăvire și iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și nouă și la tot poporul Tău și, revărsând asupra noastră îndurările milei și ale iubirii de oameni, la venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut, fă-ne vrednici de împărăția Ta.

[Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.]

Apoi Preotul citește

RUGĂCIUNEA A ȘAPTEA: Dumnezeule cel Mare și Preaînalt, Care singur ai nemurire și locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înțelepciune; Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, ca și în ziua de astăzi să întâmpinăm fața Ta întru mărturisire și să-Ți aducem slujbă de seară; Însuți, iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Și ne dă nouă această seară de acum și noaptea care vine, cu pace. Înarmează-ne cu armele luminii. Izbăvește-ne pe noi de frica de noapte, și de tot lucrul ce se petrece în întuneric; și ne dăruiește nouă somnul, pe care ni l-ai dat spre odihnă, pentru neputința noastră, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dătătorule de bunătați, dă-ne ca și în așternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim și noaptea numele Tău cel preasfânt; și cu gândirea la poruncile Tale fiind luminați, să ne sculăm cu bucurie sufletească, spre slăvirea bunătații Tale, aducând milostivirii Tale cereri și rugăciuni pentru păcatele noastre și ale întreg poporului Tău, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și întru pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Bun și lubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (*rar*) Ție, Doamne. [Preotul zice în taină această rugăciune (a plecării capetelor): Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, și în această seară și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și relele aduceri aminte.]

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

STIHOAVNA

Stihirile idiomele din Penticostar, glasul al 3-lea

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit; că iudeii, dintre care este după trup Hristos, fiind răniți de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele Ucenicilor, care au vestit slava lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu care plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Duhul Sfânt.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Acum Duhul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul; că începând cu ceata Apostolilor, de la dânșii, prin împărtășire, a revărsat harul asupra credincioșilor; și încredințează venirea Lui cea puternică, împărțind ucenicilor

limbile cele în chip de foc, spre lauda și slava lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Acum Apostolii lui Hristos se îmbracă cu putere de sus; că Mângâietorul îi înnoiește pe dânșii, înnoindu-Se întru ei prin înnoire de taină a cunoștinței; pe care propovăduind-o cu graiuri străine și cu sublime cuvinte, ne învață să cinstim Ființa cea veșnică și una, în trei lpostasuri, a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Nașterii Botezătorului, *glasul al 8-lea*

Glasul prorocului Isaia s-a împlinit astăzi, prin nașterea lui Ioan, celui mai mare între proroci, că a zis: Iată, voi trimite pe îngerul Meu înaintea feței Tale, care va găti calea Ta înaintea Ta. Pentru că ostașul acesta al Împăratului ceresc mai înainte mergând, cu adevărat drepte a făcut cărările Dumnezeului nostru, om adică după fire, și Înger cu viața fiind; că iubind curăția în chip desăvârșit și înfrânarea a avut-o după fire, și a alergat spre cea peste fire, mai presus de fire nevoindu-se. Acestuia, toți credincioșii, cu fapte bune urmându-i, să ne rugăm, ca să se roage pentru noi să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a Praznicului, *glasul al 8-lea*

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei lpostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl a născut din veci pe Fiul, Cel împreună-veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl, preaslăvit împreună cu Fiul: O Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Cel ce din Tatăl purcezi și în Fiul Te odihnești, Treime Sfântă, slavă Ție!

Strana: *(îndată zice sau cântă)*

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.

Și îndată zice (închinându-se de trei ori):

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Și îndată cântă*

Troparul Nașterii Sf. Proroc Ioan Botezătorul, glasul al 4-lea

Prorocule și Înaintemergătorule al venirii lui Hristos, după vrednicie a te lăuda pe tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinștim; că nerodirea celei ce te-a născut și amuțirea părintelui tău s-au dezlegat, întru slăvită și cinștită nașterea ta, și întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glasul al 8-lea

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, lubitorule de oameni, slavă Ție. *(se încheie lung, melodios)*

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte binecuvântează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Ceea ce ești mai cinștită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, Slavă Ție!

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce din sânurile Tatălui S-a deșertat pe Sine și din cer pe pământ S-a pogorât și a luat toată firea noastră cea omenească și a îndumnezeit-o, iar după aceea iarăși S-a suit la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatălui, și a trimis, peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, pe Duhul cel dumnezeiesc și sfânt, Cel de o ființă și de o putere, întocmai slăvit și

împreună-veșnic; și printr-însul i-a luminat pe ei și prin ei pe toată lumea; Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei și celei cu totul fără de prihană Sfintei Sale Maici, ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților, de Dumnezeu propovăduitorilor și purtătorilor de Duh Apostoli, ale Sfântului, Cinstului și Slăvitului Proroc Ioan, Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului, a cărui naștere o prăznuim, ale Sfântului Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, ale Sfântului Ierarh Niceta, episcopul Remesianei și a celor împreună cu dâșii, a căror pomenire o săvârșim, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana, și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri ...

Strana: Amin.